

DeiGratia.ttf

DeiGratia

V Cézarei žil ľaty muž menom Kornélius, stotník cohorty, žvanec Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Co je, pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u isteho Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď bolí na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyladol, chcel jeť. Kým mu pripravovali, padol do vytíženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Bolí v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jed!“ Ale Peter povedal: „Najskôr činom, pane, veda som nedať nejedol mňč poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh očistil, ty nenaživaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpaky, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtalí sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ča traja muži. Vstaň teda, židolí dolu a bez vähania chod s ním, lebo som ich ja poslal.“ Peter žiadal k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste príšli?“ Om povedal: Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal počyn od svätého anjela aby si ča pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a počasí. Na druhý deň vstal a šiel s ním a niektorí bratia z Joppe ho sprevadzali. V ďalšom deň príšiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s požvanými pribuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromáždených. I povedal im: „Vy viete, že žid sa nesmie spočíti ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh učíza, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som príšiel bez vähania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Aú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielem odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. A teraz sme my vsetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadzaja násomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boži a koná spravodivo. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval počas kríže Ježíša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po Krste, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježíša

z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uždravoval všetkých posadnutých diabllom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzberiesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pilí. A pribázał nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za súdca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahlne odpustenie hriechov každé, kto v neho verí." Kým Peter toto hovoril, zostípil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obriezky, čo príšli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na poohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: "Može ešte niekto zabrániť, aby boli vodou poberstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?" A rozházał ich poberstie v mene Ježíša Krísta. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.
